Λόγος στην Κυριακή των Μυροφόρων και στον Ιωσήφ, που καταγόταν από την Αριμαθαία (Άγιος Θεόληπτος Φιλαδελφείας)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 20 Απριλίου, 2018

Αδελφές και μητέρες,
Πρέπει να δώσουμε προσοχή στην αξιέπαινη τόλμη του μακαρίου Ιωσήφ, που καταγόταν από την Αριμαθαία, και να μιμηθούμε την αγαθή προαίρεση και πράξη του (Ματθ. κζ' 57-60, Μάρκ. ιε' 42-46, Λουκ. κγ' 50-54, Ιω. ιθ' 38-42). Διότι εάν το αγαθό έργο, που έκανε ο Ιωσήφ στον Κύριό μας Ιησού Χριστό, το μελετούμε μέσα στην ψυχή μας, να που κι εμείς σαν ακριβώς σε σεντόνι (Ματθ. κζ' 59, Μάρκ. ιε' 46, Λουκ. κγ' 53) μέσα στην καρδιά μας τυλίγουμε το σώμα του Κυρίου, περιστρέφοντας στη διάνοιά μας την αγία ταφή Του και στη μνήμη της ψυχής το τοποθετούμε, ώστε ποτέ να μη λησμονούμε το μυστήριό Του.

Ποιος, λοιπόν, δεν θα θαυμάσει τον σεμνό Ιωσήφ (Μάρκ. ιε' 43), ο οποίος με το να προτιμήσει την ευσέβεια και την αγάπη προς τον Χριστό, παρέβλεψε τους φόβους και πήγε στον Πιλάτο και ζήτησε το σώμα του Κυρίου (Ματθ. κζ' 58, Μάρκ. ιε' 43, Λουκ. κγ' 52, Ιω. ιθ' 38); Δεν έσβησε την πίστη του το βουλευτικό αξίωμά του, δεν τον εμπόδισε ο πλούτος (Ματθ. κζ' 57), ούτε έγινε κώλυμα ο φόβος της σωματικής κοπώσεως, αλλά και το αξίωμα -διότι ήταν βουλευτής (Μάρκ. ιε' 43, Λουκ. κγ' 50), δηλαδή έφορος της αγοράς πραγμάτων- και τον πλούτο και το σώμα του, αφήνοντάς τα προκαταβολικά στην άκρη, έσπευσε να λάβει πριν από όλα τον Χριστό. Δεν τον φόβισε η εναντίον του Χριστού έχθρα των Ιουδαίων, αλλά τόλμησε και ζήτησε και πήρε και απαίτησε να ταφεί ο Κύριος.

Επαινώ την πίστη σου, Ιωσήφ. Μακαρίζω την προαίρεσή σου. Υποκλίνομαι με σεβασμό στο έργο σου. **Ελεεινολογώ τους ανθρώπους εκείνους, που αγαπούν τους φίλους τους τον καιρό της ευημερίας τους και τους πλησιάζουν, τον καιρό όμως της δυστυχίας τους τους αποστρέφονται και τους αποφεύγουν**.

Επειδή, λοιπόν, είναι μακάριο το έργο του Ιωσήφ, ας το μιμηθούμε. Και**πώς θα το μιμηθούμε;** Ακούστε, αδελφές μου. Είναι κάποιος κλεισμένος στη φυλακή, καταδικασμένος, περιφρονημένος, μισημένος από συγγενείς και φίλους και γείτονες; Ας πάμε στη φυλακή να τον επισκεφθούμε, να τον ελευθερώσουμε από τη φυλακή, να εγγυηθούμε γι’ αυτόν, να συνεισφέρουμε όλοι και καλύπτοντας τα χρέη του με το σεντόνι της συνεισφοράς μας και της άρσεως του βάρους του, να τα θάψουμε (Ματθ. κε' 36). Είναι ο άλλος κατάκοιτος από αρρώστια; Ας τον υπηρετήσουμε, ας του

προσφέρουμε αυτά που απαλύνουν την αρρώστια του, ας δέσουμε τα τραύματά του και με τη θεραπεία, ας θάψουμε τους πόνους του στην υγεία (Ματθ. κε' 36). Είναι ένας άλλος αιχμάλωτος; Ας τον εξαγοράσουμε, ας τον βγάλουμε από τα χέρια αυτών που τον κρατούν, ας τον ελευθερώσουμε και ας τον οδηγήσουμε στην πατρίδα του, για να τον κρατήσουμε έτσι και στην ευσέβεια. Άλλος ζει μέσα στις απολαύσεις τού βίου και γενικά περνά τη ζωή του μέσα στα πράγματα του κόσμου; Να τον συμβουλέψουμε και με την καλή συμβουλή να τον πιάσουμε και μαζί του να πάμε προς την Εκκλησία και με την παρουσία του εκεί να τον βγάλουμε έξω από τους μάταιους δρόμους της ζωής του. Εάν κάνουμε αυτά, με οσιότητα ενταφιάζουμε το σώμα του Ιησού και μιμούμαστε τον Ιωσήφ.

Αλλά μάθετε, αδελφές μου, πως κι η καθεμιά σας μόνη της μπορεί να εφαρμόσει τον τρόπο του Ιωσήφ. Η κακή συνήθεια και η πονηρή έξη είναι ο Πιλάτος. Της καθεμιάς σας το σώμα είναι και μέλος τού Χριστού. Διότι όλοι οι Χριστιανοί είμαστε σώμα και μέλη του Χριστού (Α' Κορ. στ' 15, ιβ' 17). **Όποιος έχει θεοφιλή λογισμό και αγαπά να εφαρμόζει τις εντολές του Χριστού, είναι μαθητής τού Χριστού και ονομάζεται Ιωσήφ**. Όποιος, λοιπόν, ελευθερώσει τα σαρκικά του μέλη και τα αισθητήρια του σώματός του από την πονηρή συνήθεια και τα απομακρύνει από τον κακό τρόπο ζωής και την κακή διαγωγή, προσευχόμενος προς τον Θεό νύχτα και ημέρα για να γλιτώσει από τη διάπραξη της αμαρτίας, αυτός ζητά και παίρνει το σώμα τού Ιησού, «*διότι όποιος ζητά λαβαίνει και όποιος ψάχνει βρίσκει*» (Ματθ. ζ' 8). Όταν ο Ιωσήφ ζήτησε, πήρε το σώμα τού Κυρίου (Ματθ. ηζ' 58-59, Μάρκ. ιε' 43-45, Λουκ. κγ' 52-53, Ιω. ιθ' 38). Και εσύ, ζητώντας από τον Θεό να σε απομακρύνει από την αμαρτία, λαβαίνεις αυτό που ζητάς και βγάζεις το σώμα σου έξω από τη δουλεία των κακών. Ο Ιωσήφ κατεβάζοντας το σώμα του Κυρίου από τον Σταυρό και αγοράζοντας σεντόνι και τυλίγοντάς το, το τοποθέτησε στο καινούργιο του μνήμα (Ματθ. κζ' 59-60, Μάρκ. ιε' 46, Λουκ. κγ' 53, Ιω. ιθ' 40-42). Και κάθε άνθρωπος που εγκατέλειψε την αμαρτία και ζει με σωφροσύνη και συχνάζει στην εκκλησία και αγαπά τις αρετές και εξασκεί την ελεημοσύνη και δέχεται την ακτημοσύνη και εφαρμόζει τη νηστεία, στην καρδιά του φουσκώνει από υψηλοφροσύνη και κενοδοξία, όταν σκέφτεται τις αρετές του. **Όταν όμως επικαλείται τον Κύριο και φέρνει στη μνήμη του τα αμαρτήματά του, τότε ταπεινώνεται και παρακαλεί τον Κύριο να αποκαθηλωθεί από αυτά, και δεν υπερηφανεύεται, ούτε υψηλοφρονεί**. Αυτός, λοιπόν, με την ανάμνηση των κακών που έπραξε, γκρεμίζοντας το φρόνημά του από την υψηλοφροσύνη των κατορθωμάτων του και φτάνοντας στην ταπεινοφροσύνη, αυτός εξαγοράζει και την ψυχή του από τα πάθη όπως το σεντόνι (ο.π.). Διότι, **όποιος ταπεινώνεται στο φρόνημα και κοπιάζει σωματικά στα αγαθά έργα, βρίσκει συγχώρηση των παραλείψεών του, και όποιος ξεφεύγει από τα αμαρτήματα και ελευθερώνεται από αυτά, εξαγοράζει οπωσδήποτε την ψυχή του**. Διότι κάθε ψυχή που εργάζεται την αμαρτία έχει πουληθεί από την ίδια την προαίρεσή της και μέχρι τότε που κατέχεται στα αμαρτήματα είναι δούλη και γηρασμένη και έχει ρυπαρή συνείδηση, όταν όμως

με ταπείνωση και σωματικό κόπο ελευθερωθεί από τα κακά, θεωρείται καθαρή, γιατί παίρνοντας την άφεση των αμαρτιών αποβάλλει τον ρύπο που προέρχεται από τα πάθη. Διότι λέει ο Ψαλμωδός, «*δες την ταπείνωσή μου και τον κόπο μου και συγχώρησε όλες τις αμαρτίες μου*» (Ψαλμ. κδ' 18). Όταν, λοιπόν, η ψυχή θα βρει άφεση των δικών της αμαρτημάτων, τότε γίνεται λευκό σεντόνι, επειδή έχει αποκτήσει καθαρή καρδιά που είναι χωρισμένη από κάθε ρύπο.

Ας εγκαταλείψει, λοιπόν, η καθεμιά την αμαρτία που διαπράττει και έτσι θα εξαγοράσει την ψυχή της κάνοντάς την καθαρή. Τότε και ο λογισμός της θα διεγείρεται και θα κινείται μελετώντας αγαθά και το σώμα υπάκουο στην ενάρετη και καθαρή ψυχή, σαν κάτω από λευκό σεντόνι (Ιω. ιθ' 40), περιτυλιγμένο και δεμένο μαζί της, δεν θα μπορεί πια να κινείται προς τη διάπραξη της αμαρτίας. Διότι, ό,τι εργάζεται η ψυχή με το σώμα, αυτό μελετά και περιστρέφει με τους λογισμούς, και **ό,τι λογίζεται στη διάνοια, αυτό και πράττει με τα μέλη του σώματος** . Όταν, λοιπόν, λογίζεται και διαπράττει καλά, συμμαζεύεται από τα κακά. Διότι το σώμα δεσμεύεται από την καθαρή καρδιά και δεν πράττει τα κακά.

Όταν, λοιπόν, έτσι ζει ο άνθρωπος και με τα έργα της μετάνοιας (Πράξ. κστ' 20) και με την ενθύμηση των αμαρτημάτων του ταπεινώνεται, τότε καταθέτει στο μνημονευτικό της ψυχής τη σωτήρια πολιτεία του Χριστού. Και όπως ακριβώς ο Ιωσήφ, όταν έθαψε το σώμα του Κυρίου κύλησε μεγάλο λίθο στη θύρα του μνημείου (Ματθ. κζ' 60, Μάρκ. ιε' 46), έτσι και ο άνθρωπος που εργάζεται τα καλά έργα, κάνοντας σαν κάποιο καινούργιο μνημείο την καρδιά του (Ματθ. κζ' 60), θάβει και αποθησαυρίζει σ’ αυτήν την συναναστροφή με τον Κύριο επάνω στη γη και τις θύρες της ψυχής, που είναι οι αισθήσεις του σώματος, τοποθετεί κλειδαριά, για να μη κλαπεί ο αγαθός θησαυρός.

Και μακάρι κι εσείς, αγαπητές αδελφές, να μη χάσετε τον θησαυρό που σας κάνει πλούσιες πνευματικά, αλλά έχοντας την ασφαλή ζωή μέσα στην καρδιά σας να την απολαύσετε. Διότι, εάν η ενθύμηση του υλικού χρυσού θησαυρού ευφραίνει τις καρδιές αυτών που τον έχουν, πολύ περισσότερο ο θησαυρός της ζωής μας, ο Ιησούς Χριστός, αποταμιευμένος στις ψυχές μας, θα μας χαροποιήσει και θα μας διατηρήσει στα αγαθά, γιατί Αυτός είναι η πηγή των αγαθών και σ’ Αυτόν ανήκει κάθε δοξολογία, τιμή και προσκύνηση, μαζί και στον χωρίς αρχή Πατέρα Του και στο πανάγιο και αγαθό και ζωοποιό Πνεύμα, τώρα και πάντοτε και στους ατέλειωτους αιώνες. Αμήν.

(Ιωάννου Γρηγοροπούλου, Θεολήπτου Φιλαδέλφειας τον Ομολογητού, Βίος και Έργα, τόμος Β', εκδ. «Τέρτιος», Κατερίνη 1996, σσ. 61-66)